

valgets Fleertal fraraade, at nærværende Lovudfast bliver ophøiet til Lov, forinden det er afgjort, om hvilket og hvor meget af Frederiksberg og Hvidovre Sogne der i communal Henseende skal henlægges til Kjøbenhavn.

Medundertegnede **F l e n s b o r g** kan ikke tiltræde det Resultat, hvortil de andre Medlemmer af Udvalget ere komne. Jeg antager det nemlig paatrængende nødvendigt, at Byggefriheden paa det under Spørgsmaal værende Terrain søges begrændset, medens det endnu er Tid, og at de fornødne Foranstaltninger tages, for at sikke det hensigtsmæssige Anlæg af Gader og Veie, Vandløb og Kloaker, for det bliver forsilbe. Dette Hensyn er for mig det overveiende, og Spørgsmaalet om Udgifternes Fordeling efter Udkastets § 3 har derhos for mig ikke havt det Betænkkelige som for Udvalgets øvrige Medlemmer, fordi jeg antager, at hvad der skal udredes ved Fordeling paa den vedkommende Communes Medlemmer, ikke vil blive Mere, end hvad de baade kunne og ville udrede. At der ikke kan være Tale om at paaligne Kjøbenhavns Commune disse Udgifter, saalænge det omhandlede Terrain ikke er indlemmet i denne, forekommer mig klart. Den af Majoriteten forudsatte Indlemmelse er en i en uvis Fremtid hensat Eventualitet, som maaskee aldrig vil indtræde, og hvoraf man ikke i nærværende Tilfælde, hvor en paatrængende Nødvendighed er tilstede, tør lade sig bestemme til enten at fravige det Princip for Udgifternes Udredelse, som er det naturlige, eller reent udsætte Emanationen af den foreslaaede Lov.

Idet jeg altsaa gaaer ud fra, at Udkastets Ophøielse til Lov ikke taaler Opsættelse, skal jeg tilraade det ærede Thing at vedtage det i det Væsentlige, som det foreligger fra Regjeringsring, med nogle enkelte Modificationer, som jeg, efter mig dertil givne Anledning, skal tilslade mig at begrunde ved følgende Bemærkninger:

ad § 1. Det var ønskeligt, om Loven vedsejedes et Kort, hvortil kunde henvises.

ad § 3. Her maatte gjøres en Tilføining, som viser, at de Expropriationer, som ville blive nødvendige i Anledning af det store fælles Kloakanlæg for Kjøbenhavn og endeel af Amtet, ikke henhøre under denne Lov, men at de hertil medgaaende Omkostninger paa anden Maade ville blive at udrede.

ad § 4. Den Passus „eller ved Tilbygning, være sig af Gieren eller Naboerne, kan blive“ — maatte udgaae eller i alt Fald maatte Mellemsetningen „være sig af Gieren eller Naboen“, forandres til „af Naboen“, fordi Befalingen ellers udstrækkes til alle Gaardspladse, da enhver Gaardsplads, i det Mindste af Gieren, kan vorde indsluttet af Bygninger til alle Sider.

Naar de almindelige Bestemmelser i Loven af 17de Marts 1856 skulle være gjældende for Kjøbenhavns Forstæder i de Tilfælde, hvor ikke særegne Regler foreskrives for disse, vil det efter § 11 være nødvendigt, at endog en lille To-Etages Bygning paa det her under Spørgsmaal værende Terrain opføres med 2 Steens Muur i Stue-Etagen, hvilket synes at være en altfor streng Fordring, der ogsaa kommer i Strid med § 84, hvorefter det er tilladt i Forstæderne at opføre mindre Bygninger af Muur og Bindingsværk, hvis Soliditet dog altid maa staae tilbage for $1\frac{1}{2}$ Steens Grundmuur. Men at § 84 giver denne Tilladelse, vil derhos heller ikke være tilstrækkeligt ved nærværende Spørgsmaals Afgjørelse, da den opstiller som Betingelse for Opsførelsen af Bindingsværks Bygninger, at Afstanden er 15 Alen fra anden Mand's Grund, hvilken Afstand i de allerfleste Tilfælde ikke vil finde Sted. Der ffjønnes Intet tilhinder for, at grundmurede Bygninger af $1\frac{1}{2}$ Steens Muurtykkelse findes nærmere hinanden end 15 Alen. Kan Tilladelsen til sige Bygninger ikke gives i Loven, ville Dispensationernes Antal blive meget stort. Det antages derfor rigtigst, at Bestemmelserne i Loven 1856, §§ 11 og 13 om Muurtykkelsen, lempes med Hensyn til Bygninger af 2 Etager.

Lov 17de Marts 1856 § 41 og især § 45 ville gjøre en altfor indgribende Birtning paa den nubrugelige Bygningsform. Det var øns-